

קבג. רבינו גרשום

משים דלאו קיבל עם אחד (א)
מן האחין דכי היכי דאי
היה חלק בין ה' אחין מי
שנים כחמד או כלן לדרך
זו וכו' דחלקו עם אחד
היינו מי שנים בכל הנכסים
השטח אינא כחמד ואינא
דנטול מי שנים כחמד ואינא
למיסר דנטול מי שנים בכל
הנכסים משום הכי אצטרין
למיסר והיה ביום הנחילו
את בניו דמיצ' למיסר בקרא
לחדל דא ויכל ללבר את

חלקו עם אחד וחלקו עם חמשה מה חלקו
עם אחד פי שנים באחד אף חלקו עם חמשה
פי שנים באחד או כלך דרך זו חלקו עם
אחד וחלקו עם ח' מה חלקו עם חמשה

ובכל הנכסים אף חלקו עם ה' פי שנים בכל הנכסים ת"ל יוהיה ביום הנחילו
בניו התורה ריבתה נחלה אצל אחיו הא אין עלך לדון כלשון האחרון
אלא כלשון הראשון ואומר וובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובהללו
יצועי אביו נתנה בכורתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתייחס לבכורה ואומר
כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכורה ליוסף נאמרה בכורה אף ליוסף
ונאמרה בכורה לדורות מה בכורה האמורה ליוסף פי שנים כאחד אף בכורה
האמורה לדורות פי שנים כאחד ואומר ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי וכי בחרבו ובקשתו לקח והלא
כבר נאמר כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושעני אלא חרבי זו תפלה
קשתו זו בקשה מאי ואומר וכי תימא האי לכד' יוחנן בן ברוקא הוא דאחא
ת"ש ובני ראובן בכור ישראל וכי תימא בכורה מכוונת לא גמרינן ת"ש
והבכורה ליוסף וכי תימא יוסף גופיה ממאי דפי שנים כאחד הוה תא שמע
ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך א"ל רב פפא לאביי אימא דיקלא בעלמא
א"ל עלך אמר קרא אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: בעא מיניה
ר' חלבו מרבי שמואל בר נחמני מה ראה יעקב שנטל בכורה מראובן ונתנה

ליוסף מה ראה ובחלו יצונו אביו כתיב אלא מה ראה שנחתה ליוסף אמשור
אלוהו משל למא הדבר דומה לבשל הבית שגדל יתום בתוך ביתו לימים העשיר
ואותו יתום ואמר אוהיהו לבשל הכיז מנכסי א"ל וא' לאו דרמא ראובן לא
הנינו ליה ליוסף ולא מדעם אלא ר' ונתן רבך לא כך אמר ראויה היתה
לצאת מרחל דכתיב 'אלה תולדות יעקב יוסף אלא שקדמתה לאה
שבטתה ברחמים דכתיב 'ועינו לאה רכות מאי רכות אלימא רכות ממש אפשר
בהמה טמאה לא דבר הכתוב דכתיב 'מן בהמה הטמורה ומן
אשר איננה טמורה בגנות צדיקים דבר הכתוב אלא א"ר אלעזר
השבתניהו ארוכות ^{רכ} אמר לעולם רכות ממש ולא גנאי הוא לה אלא
שבתה הוא לה שהיתה שומעת על פרשת דרכים בני אדם שהיו אומרים שני
יש לה לרבקה שתי בנות יש לו ללבן גדולה לגדול וקטנה לקטן והיתה
על פרשת דרכים ומשאלת גדול מה מעשיו ^{יאש} רע הוא מלסטם
קטן מה מעשיו ^{יאש} חס יושב אוהלים והיתה בוכה עד שנשרו ריס'
^{יעיניה} והיינו דכתיב ^{וירא} ה' כי שנאה לאה מאי שנאה אלימא שנאה
אפשר בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב בגנות צדיקים דבר
הכתוב אלא ראה הקב"ה ששנאו מעשה עשו בפניה ופתח את רחמה
ליצוני ציונים הוציב רב רבכל דכתיב ציונים ציונים וכו' וכו' אלא מה
הוא ציונים ציונים הוציב רב רבכל דכתיב ציונים ציונים וכו' וכו' אלא מה

[illegible]

לקמיה מפרש: לניעות דרהל. לקמיה מפרש: רכות ממח. עיניה נטופות דמעה: אפשר. לומר
מוב לנדר אלל עקס שמונה אחיות דכתיב אשר איינה טהורה דאינא י"ג אחיות וזהו מני לתיבת
לדיקים דבר הכסוב. בתמיה: אלל אמר רבי אלעזר כו. אליבא דר' אלעזר לא אשכחן שקדמיה
נולות כהונה וליה וי' דלוי ילא ממה שמתנו כהנים וולות מלכות מליה: ויפסח את רחמה. היינו
דרחל שתאמר לו בלילה בשכנה: בעא מיניה אבא חליפא קריימ מר' חייא כו. משום דליידי לעיל
הא: בכללן. של ישראל כשכחו לתארים אחא מואל כחבו [בראשית מו] כל הנפש (הכאה ליעקב) מ' מזרימה
דוד למעלה כפרסה אי אחא מואל אלל ששים ומשע עם יוסף שני בניו ובדמכבי כהניא [שם] כל נפש
ידיה שלשים ו' [ויפרטס אי אחא מואל אלל י"ג: סימנה. שזלדו ללאה שתי בנות בכרם אחד:
ולח

(ב) י"ג חלבו עם אחד מן החסיו ב"ג דג

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@